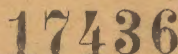
C. R. BIBLIOTHECA UNIVERSITATIS JAGELLONICAE CRACOVIENSIS

kat.komp.

17436

I Mag.-St. Dr. P

...ław.

...ki,

(Drohojowskiego (X. Józefa): Kazanie podczas pogrzebu Stanisława Ankwicza i.t.d. w Krak. u dr. Ignacego Groebla. 1785.

VITAE.

N.

KAZANIE

Pod czas Pogrzebu

JASNIE WIELMOZNEGO

STANISŁAWA

HRABI *z Posławic* SKARBKA

ANKWICZA

Bywszego

KASZTELANA SANDECKIEGO

POLSKICH ORDEROW KAWALERA

w Kościele Krakowskim XX. Reformatow

Przez

X. Jozefa Drohojowskiego Reformata

Małopolskiey Prowincyi Definitora

Dnia 10. Marca R. P. 1785.

MIANE

W KRAKOWIE.

w Drukarni Ignacego Grebla Typografa y Bibliopoli J. K. Mci.

17436.I.

CENSURA ORDINIS.

De Mandato A.R.P. Nepomuceni Wielowieyſki Mnri Provincialis S. C. Concionem per R. P. Josephum Drohojowſki Actualem Provinciæ Definitorem, in ſolemni funere Jllſtrmi Mngſci Domini STANISLAI Comitis *de Postavice* ANKWICZ ex Caſtellani Sandecenſis enuntiatam, perlegimus. In qua nihil contra Orthodoxam fidem aut bonos mores reperiri atteſtamur. Et ut prelo (servatis tamen ſervandis) mandari valeat censemus. Datt: in Conventu Noſtro Cracovienſi ad Sanctum Casimirum Patronum Regni Poloniæ & M. D. Lit. Die 11. Martii 1785. Anno.

Jta eſt Fr Felix Dziedzicki Refr. Gvard. Con: Crac: S. Thlie Lector *mpp.*

Jta eſt Fr Benvenutus Dunikowſki Refr. Ex Minſtr. Provin: S. Theol: Lector *mpp.*

FACULTAS A.R.P. MINISRI PROVINCIALIS.

Concionem pro Funere Jlluſtriſſimi Stanislai Comitis de Poſtawice Ankwicz ex Caſtellani San-

decensis elaboratam per Reverendum Prem Josephum Drohojowski Ordinis Nostri Definitorem Actualem Provinciæ, cum deputati a Nobis Theologi recognoverint, & in lucem edi posse probaverint, facultatem Præsentibus impertimur: ut typis mandetur, si Jllis ad quos pertinet videbitur. Damus in Conventu nostro Cacoviensi ad S. Casimirum Die 11. Martii 1785. A.

Fr. Nepomucenus Wielowieyski
Ref. Minstr. Prlis
mpp.

CENSURA DIÆCESANA.

Jussu Perillustris Reverendissimi Domini Josephi Olechowski Archidiaconi Cathedralis, & Judicis Generalis Diæcesis Cracoviensis legi orationem sacram funebrem ab Admodum Reverendo P. Josepho Drohoiowski Ordinis Minorum Sancti Francisci strictioris observantiæ. Provinciæ Minoris Poloniæ Definitore stylo succincto, nitido, & svavi elucubratam, continentem laudes vitâ defuncti Jllustrissimi Stanislai Comitis Ankwicz, olim Castellani Sandecensis, Equitis Aquilæ Albæ & S.

Sta-

Stanislai. Quæ cum & doctrinæ fidei & morum non repugnet, & egregiam virtutum ac meritorum vitâ defuncti Comitis, descriptionem, ad commendationem Inclitæ Domûs, & posterorum imitationem, exhibeat, dignam omnino censeo, quæ Typis excudatur.

Cracoviæ ad ædes S. Petri
12. Martii 1785.

Adalbertus Domaszewski
S. T. Doctor
Conc: Cathedr: Ordinarius
Censor Delegatus
mpp.

JMPRIMATUR

Datum Cracoviæ die 13. Marti 1785. JOSEPHUS OLECHOWSKI Archidiaconus Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensis & Judex Generalis

mpp.

KAZANIE

THEMA: *Ego congregor ad Populum meum; ſepelite me cum Patribus meis, in ſpelunca duplici.* Gen. 49. v. 29.

Ja ſię przyłączam do Ludu moiego; pogrzebcież mnie z Oycy moiemi, w Jaſkini dwoiſtey.

TAK mowił ieden z żyiących, baczny na pewność wieczności, zwątlony sędziwością, ſtrudzony uſługą około użytkow Ludu ſwoiego, bliſki iuż życia zgonu Jakob Patryarcha. Mowił to: iż chciał bydź nie rożny od Braci do ktorych ſię przenoſił, bo żył z nieni w iednym wyznaniu, w iedney Religii, w iednakowym obrzędzie. Mowił

uprze-

uprzedzony koniecznością, że żyiąc iak Ludzie, miał dług Ludziom pospolity wypłacić. *Ego congregor ad Populum meum.*

Wiedział on; że iest prochem y ziemią, iednego był zdania Syn z Oycem Abrahamem, (a) Więc wchodząc do powszechności umarłych, wstępuiąc w otworzyste wieczności Bramy, niechciał się odłączać od rodu swoiego, aby miał rowny wydział wspolną lożą, nieoddzielny swym zwłokom spoczynek z Temi, z ktorami Go Krew y Szlachetność połączyła. Przetoż to Synom swoim w ostatniey Oycowskiey woli zalecił: aby Go pogrzebli w Oyczystym grobie. *Sepelite me cum Patribus meis.*

Nie przestał na tym, ale iuż oddaiąc ciało ziemi iako dług od niey wzięty, iuż maiąc zalegać grob Oyczysty w Roli Ehrona. (b) spodziewał się zepsucia rozsypania y zniszczenia ciała; Ducha więc

(a) *Gen:* 18. *v.* 27. *Loquar ad Dominum cum sim pulvis & Cinis.*
(b) *Gen.* 49. *v.* 29. *In agro Ephron Hethæi.*

więc swego poruczył tkliwości y pamięci żyiących, dwoiaką obrał ku pogrześciu Jaskinią, z ktorych by w iedney ciało złożył, w drugiey niby umieścił o sobie Przyiacioł pamięć, aby w ziemi skazitelney niszczał, a w żywych y przyiaznych sercach wiekował: *Sepelite me ----- in Spelunca duplici.*

Otoż względy na śmierć sprawiedliwych u Boga, otoż szacunek Szlachetności w Oyczyznie, otoż sława Poczciwego Obywatela w poważaniu Ludzkim: że sprawiedliwy, w śmierci znayduie zalecenie u Boga, dla ktorego obowiązki Religii wiernie wypełniał. Ze Szlachetny, zostawuie sławę w Narodzie, w ktorym się krwią y zaszczytami połączył. Ze Obywatel Poczciwy, po zeyściu w slodkiey iest pamięci u tych, ktorych sobie przyiaźń zamawiał.

Tak iest zapewne Panowie moi: śmierć sprawiedliwych droga iest w Obliczu Pańskim, rzekł to Dawid. (c) Szlachetni Ludzie z usług y wier-

(c) *Psal.* 115. *v.* 5. *Prætiosa in conspectu Domini mors Sanctorum Ejus.*

ności ku Monarchom zaleceni, z czynow Szlachetności przynależytych chwalebni, nie umieraią iak nikczemni bez ſławy, ale z chwałą. Tenże Krol mowił o śmierci Jednego z ſwych Miniſtrow Abnera. (d) Obywatel Poczciwy po śmierci nie może ſię bez tkliwości wſpomnieć w tych ſercach dla ktorych żył; bo cnota nie może w niepamięci zaginąć, ani zniszczeć w smiertelnych prochach.

Ten był y taki ſposob śmierci, takie dni dopełnienie s.p. Jaśnie Wielmożnego STANISŁAWA Hrabi z Poſtawic ANKWICZA bywſzego Kasztelana Sandeckiego Polſkich Orderow Kawalera, ktorego w dzisieyszym obrzędzie wspominamy: Ręka Naywyższego zamierzaiąca liczbę, y kładąca życiu Ludzkiemu granice, iuż Go zabrała. Zszedł iuż z świata tego Jeden z Znacznieyszych w Narodzie (e) y między żyiącemi iuż Go nie ſtało. Pytaycie o Niego w żalu, ſzukaycie w ſzkodzie-

dzie-

(d) 2. *Regum* 30. *Nequaquam ut mori solent ignavi, mortuus eſt Abner.*
(e) 2. *Mach.* 6. *Unus ex Primoribus --- vita deceſſit.*

dzie znaydziecie w ſtracie że Go nie masz; zoſtaie tylko żal z utraty, a pamięć z cnoty. Zoſtaie ieszcze mowić o tym, co przedſięwziąłem:

Że J. W. STANISŁAW Hrabia z Poſtawic ANKWICZ umarł iak prawowierny, Pogrzeban iak Szlachetny, zoſtał w pamięci żyiących iak wszyſtkim przyiazny. Pierwsza okoliczność zaleca Go przed Bogiem. Druga daie mu cześć w rzędzie Familii. Trzecia iedna Mu u żyiących ſzacunek.

Daycież iuż Panowie Moi baczność na dalszą osnowę rzeczy z ktorą ſię tak tłomaczę:

J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ przenioſł ſię na odpoczynek do Towarzyſtwa wiernych: *Ego Congregor ad Populum meum*, bo wiernie dopełniał obowiązkow Religii iak dobry Chrześcianin *o tym Część Pierwsza.*

J. W. STANISŁAW Chrabia ANKWICZ Sechciał bydź w chwale Oycow umieszczony. *Sepelite me cum Patribus meis*, bo naśladował wiel-

 kich

kich dzieł Poprzednikow ſwoich iak Godny Familiant. *o tym Część Druga.*

J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ ſkładaiąc Ciało ſwoie w Grobie Martwych, zoſtawił Ducha ſwoiego w pamięci żyiących. *In Spelunca duplici,* bo im ſię za życia dobrze zalecił -- iak poczciwy Obywatel. *O tym Część Trzecia.*

Zaſtępow Panie, to Człowieka uwielbienie niech będzie Twoią chwałą.

CZĘSC

CZĘSC PIERWSZA.

TEN okropny cios śmierci ktorego ſię wszyscy powszechnie lękamy Ludzie, y ten pobor ktory wszyscy bez braku wypłacać musiemy Synowie Adama, niech on będzie ſtraszliwy y nieprzyiazny Ludziom wiarołomnym uſtępnym od Prawa; atoli Ludziom z Religii zaleconym ieſt on pomyślny, bo ieſt na żywot lepszy y trwalszy przeniesieniem. Sprawiedliwy nie zasmuca ſię z tego co traci, ale ſię uwesela z tego co nabywa. Boiącemu się Boga (mowi Mędrzec) dobrze będzie w oſtateczne czasy (f)

Tak ieſt zaiſte Panowie moi! Takie maią u Boga względy Dusze prawowierne y cnotliwe.

Taki wydział ma z niemi s. p. J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ ſwoiey wierności należyty.

(f) *Eccl:* 1. *v.* 13. *Timenti Deum bene erit in extremis.*

leżyty. Oto on przez śmierć ma cząſtkę z wiernemi, on do gminu wiernych przyłączony ieſt. *Ego congregor ad Populum meum.* Bo wiernie dopełniał obowiązkow Religii; to ieſt: Dobrze wierzył, dobrze y czynił, a tak Wiara y obyczaie przed Bógiem zaleciły Go.

I. W tey On Urodzony żył y umarł Religii w ktorey ieſt Jeden Pan, Jedna Wiara, ieden Chrzeſt -- (g) w ktorey ieden Swięty, powszechny Apoſtolſki Kościoł (h) ktorey Prawda pochodzi z nieomylności ſamego Chryſtusa. Ktorey pewność krew Męczennikow zaświadczyła, Swiętych y uczonych w Ludu y Narodach powaga uchwaliła. Ktora ieſt od dzieł nadprzyrodzodzonych zaczęta, nadzieią wykarmiona, miłością powiększona, ſtarożytnością utwierdzona. (i)

Tey wierze miał za powinność oddawać po-

ſłuszeń-

(g) *Ephes.* 4. *Unus Dominus, una Fides, unum Baptisma.*
(h) *Concil: Nic: Symbol:*
(i) *S. Aug: de utilit: creden: Tenet me in Eccle-*

ſłuszeńſtwo iako naywyższey Prawdzie. Do tey Prawdy żadney nieprzypuścił wątpliwości w przekonaniu: że powątpiwać, ieſt to nie wierzyć; a uymować ieden z wiary Artykuł ieſt wszyſtkie odrzucać. Takie on wyznanie w oſtatnim woli ſwoiey rospořządzeniu zoſtawił: Znaiąc ludzkiey ułomności przywarę; wzywam Miłosiernego Boga Łaſki, aby mi w oſtatnim zgonie poniewolnie przychodzące wątpliwości odpuścić, zawsze prawnie wierzącemu raczył. (†)

Przeto od wszelkiey teraźnieyszego wieku błądliwości był on daleki. wszyscy nowych wiarek Wynalazcy Wyznawcy y Chwalcy byli od niego naganni, a w grontowney wierze Jego nie mięszała się zabobonność.

Boga miał za Powszechnego Pana, y Jednowładnego Rządcę, a Prawa Jego za naydoſkonalsze

sia consensus Populorum atquè Gentium, tenet authoritas miraculis inchoata, ſpe nutrita, Charitate aucta, vetuſtate ſirmata.

(†) *Excerptum ex Teſtamento Jlluſtr: Comit: Stanislai Ankwicz.*

sze życia prawidła. Tą y taką wiarą nie wyrażałże na ſobie J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ cechy prawdziwego Chrześcianina? tak ieſt zaiſte.

II. Ten Pan iednak nie przeſtał na czczym ſamowierſtwie. Niechciał odcinać od Wiary dobrych uczynkow aby Jey w ſobie nie umorzyl. (k) Chciał ſtosować obyczaie do Wiary, aby to czynił, co Wiara uczy.

Znał dobrze że dobre uczynki, są to owoce dobrey Wiary. Ze Pan Bog nie przywięzuię zbawienia do ſamey Wiary, ale do Wiary złączoney razem z dobremi uczynkami. Ze wszelkie drzewo ktore nie czyni owocu dobrego będzie wycięte, a w ogień wrzucone. (l)

Przeto czasu życia udzielał dobrym uczynkom, a na nich zabespieczał ſwoie do chwały wybranie. (m) Czynił dobrze, czym Wiarę zaświad-

(k) *Jacob: 2. Fides sine operibus mortua eſt.*
(l) *Math. 7. Omnis arbor quæ non facit fructum excidetur & in ignem mittetur.*
(m) 2. *Petr.* 1. *Satagite ut per bona opera certam veſtram electionem faciatis.*

świadczył, a Stan dobrego Chrześcianina wydoskonalił.

Te są iego uczynki Wiary: że Wiary całość życiem zastawić był on gotow. Wszystkie usności Jego w Bogu położone były, a Miłością ku Temu Bogu unosił się, od ktorego dawniey był uprzedzony.

Jaśniała w Tym Panu rostropność dzielna, wstrzemiezliwość rozsądna, męstwo uważne, sprawiedliwość wymierzona.

Był wspaniały bez wyniosłości, a Jego uniżoność, y ku wszystkim uprzeymość z inąd nie pochodziła tylko z serca pokory.

Przykre losy nie zmieniły wspaniałą Ducha Jego gotowość do zcierpienia, wdzięcznym On sercem szczęście y przeciwność przyimował od Boga, w pomyślnościach y nieszczęściach błogosławił Pana.

Nie zwiodł nikogo chytrą obłudą, ktorey nie

cierpiał w ſobie, ſzczerośći y prawdy Miłośnik. (n)

Jeżeli między Wiary uczynkami mieśći ſię pobożność, ta w J. W. Hrabi widoczna była iuż do rospiętego y umęczonego JEZUSA, ktorego wyobrażenie na pierſiach noſił, iuż do Nayświętszey Boga-Rodzice Dziewicy ktorey wszystkie kochał Taiemnice, iuż do Swiętych Pańſkich ktorych czcił y ſzanował święta.

Jeżeli miłosierne uczynki cnotliwe zalecaią życie? Powſtancie na świadectwo z nami ubogiemi wszyscy nędzni, ktorzy tylko Jego dla was dobro czynnośći byliście uczeſtnikami; Wszakoż ten Pan przyrzeczonego od Boga błogoſławieńſtwa chciwy (o) litośćiwie wyrozumiewał potrzebie bliźnich; co pochodziło z żądzy wykonania dwoiakiego Prawa: Natury y Religii.

Zresztą dobrych uczynkow o iak ſię Ten

Pan

(n) *F. D. S. Z.*

(o) *Psal: 40. Beatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem.*

Pan ukrywać umiał? tak on ie taił, aby o tych nie wiedziała lewica, ktore działała prawica. (p) A tak cnotliwie żyiąc Bogu, ſobie y bliźnim, wiernie dopełniał Religii obowiązkow.

(p) *Math: 6. Nesciat siniſtra tua, quid faciat dextera tua.*

C2 CZĘSC

CZĘSC DRUGA

JAK ſię J. W. Hrabia ANKWICZ zalecił z Religii przed Bogiem, tak ſię też zaszczycił z godności przed światem; a ieżeli Chrześciańſkie ſprawy Jego są chwalebne, toć y dzieła wſpaniałe uwielbione bydź powinny.

Był On ieden z Znacznieyszych w Narodzie, Tę znakomitość nie tylko powziął od Przodkow ſwoich ile Jch Potomek, ale Ją przez ſzczegolne zasługi pomnożył, ile cnoty y sławy Przodkow ſwoich Nasladowca. Za co też w chwale Oycow ſprawiedliwie umieszczony: *Sepelite me cum Patribus meis.*

I. Z tego on pochodził Przezacney Krwie toku, z tey Starożytnego w Koronie Domu SKARBKOW ANKWICZOW Familii: ktorey dawność od roku 999. rachuią. Długosz Paprocki y Kromer (q)ktorey godność dość w ważnych zamknął

(q) *Długos: l.* 4. *Papr: fol:* 159. *Cromer l.* 5.

knął słowach Starowolski: Byli to (mowi) mężowie znamienici, w Pokoiu y Boiu zasługami Oyczyznie iaśnieiący, co Bogu, Monarchom, sobie y swoim życie ofiarowali. (r)

Jeżeli rozliczności Honorow w Tym Domu poszukamy; znaydziemy wiele w Koronie Wojewodztw, w ktorych ANKWICZOWIE Pierwszeństwo trzymali. (s) Mało krzeseł, ktorychby ANKWICZOWIE nie posiadali. (t) Infuły (u)

(r) *Star: fol.* 331. *Viri in Republica notabiles, belli & pacis ministerio clari, Deo, Principi, sibi, suisque vixerunt.*

(s) *Franciszek Skarbek Wojewoda Łęczycki. Niesiecki fol:* 100. *Woyciech Skarbek Wojewoda Sandomirski. Cromer l.* 12. *Qui a paganis ex arcu balista transfixus fuit. A. D.* 1357. *Skarbimierz Wojewoda Krakowski. Wsciborz Skarbek Wojewoda Sandomirski. Leon Skarbek Ankwicz Wojewoda Kijowski. Alexander Skarbek Ankwicz Wojewoda Bracławski. Bentk. Con: Fun:*

(t) *Mikołay Skarbek Kasztelan Halicki. Długos. A. D.* 1488. *Krzysztof Skarbek Kasztelan Halicki. Constit: fol:* 10. *Władysław Skarbek Kasztelan Halicki. Antoni Skarbek Kasztelan Halicki.*

(u) Buławy (w) nosili ANKWICZOWIE. Koronne Woiewodztw, Ziemstw, Powiatow y Grodow Urzędy godnie sprawowali ANKWICZOWIE. (x)

Z tych

licki. Władysław Skarbek Kasztelan Konarski. Franciszek Skarbek Kasztelan Łęczycki Niesiec: fol: 110. Jsmihel y Skarbimirz Kaszt: Woyniccy. Mikołay Skarbek Kaszt: Sandom. Jędrzey Skarbek Kaszte: Halicki. Jozef Skarbek Kaszt: Gnieźń: Paweł z Posławic Ankwicz Kaszt: Sand: Ambroży Ankwicz Kaszt: Małogoski a potym Zawichostki. Walenty Ankwicz Kaszt: Konarski y Sieradzki. Hieronim z Posławic Ankwicz Kaszt: Zawichostki. Stanisław z Posławic Hrabia Ankwicż Kaszt: Biecki, a potym Sandecki, o ktorym mowa. Jozef z Posławic Hrabia Ankwicz Kaszt: Sandecki.

(u) *Lambert III. Biskup Krak: Vlostiborius Skarbek Arcy-Biskup Gnieźnień: Primas Pols: Koron: Okolski fol. 6. Petricius Skarbek Eppus Poznan: A. D. 1265. Długosz. Andreas Ankwicz Episc: Cujavien. Joannes Ankwicz Episc: Culmen. Petrus Ankwicz Suffrag: Poznan: Joannes Skarbek Episc: Marochian- tandem Archi-Episc: Lepolien: Niesiec: fol: 110. Tu się mieszczą, Godni Katedr: Prałaci · Jan Skarbek Kusztosz Lwowski. Tenże potym Opat Płocki. Michał Skarbek Kantor*

Lwow-

Z tych jednym naywalnieysze Krolestwa interessa do postronnych Narodow powierzały Stany,

Lwowski, Niesiec: fol: 109. Jędrzey z Posławic Ankwicz Kantor Katedr: Krak: Proboszcz Mielecki y Szczuciński nie dawno zeszły. Michał z Posławic Ankwicz Kanonik Inflant: Proboszcz Rachwałowski.

(w) *Skarbimierz Skarbek Hetman Wiel: Koron: A. D.* 1106. *Wsciborz Skarbek Hetman Wiel: Koron: Bentk:*

(x) *Leon Ankwicz Strażnik Koron: Alexander z Posławic Ankwicz Podkomorzy Koron: Paweł z Posławic Ankwicz Cześnik Koron: Jan Skarbek Łowczy Jnowrocł: Franciszek Skarbek Chorąży Łęczyc: Niesiec: fol:* 110. *Woyciech Ankwicz Skarbnik Podolski. Stanisław Ankwicz Stol: Krak: Sulko Skarbek Sędzia Ziem: Krak: Niesiec: fol:* 109. *Krzysztof Skarbek Podsędek, a potym Sędzia Halicki. Const: fol:* 10. *Łukasz Ankwicz Skarbnik Pilzn: Wawrzeniec z Posławic Ankwicz Sędzia Ziem: Sandom: Kajetan Ankwicz Sędzia Grodzki Nowom: Jan Skarbek Star. Tuszyński. Niesiec: fol:* 110. *Wawrzeniec z Posławic Ankwicz Starosta Woynicki y Białocerkiewski. Leon Ankwicz Starosta Bogusław: Hieronim Ankwicz Staros: Tarnogorski. Bentk: Abraham Ankwicz Xięstwa Wrocł: Naywyższy Rządca. Henelius Silesio Graphus*

ny, (y) a innych do rozsądzenia pogranicznych kłutni wyznaczały. (z)

Z tych byli y Ci ANKWICZOWIE ktorzy młode lata, moc y siły w Narodzie y Zagranicznych Państwach woiennym oddali upałom, a życie niebespidczeństwom. Pamiętne ANKWICZOW Rycerskie Dzieła: Wołochom, Tatarom y Węgrom. (aa) Co widząc postronne Narody chociaż z zazdrością, przyznali iednak: że ma Godnych Kawalerow ANKWICZOW, Polska.

Znały ANKWICZOW Poselskie Jzby Posłami,

(y) *Bolesław Krzywousty Jana Hrabię z Gory Skarbka wysłał w Poselstwie aby między Nim y Henrykiem pokoy utwierdził. Cromer: l.* 5. *Okols: Tom:* 1. *fol: 6.*

(z) *Paweł z Posławic Ankwicz kłutnie między Portą y Polską za Zygmunta I. Krola zaspokoił. Bentk.*

(aa) *Alexander z Posławic Ankwicz Podkomorzy Koron: z Janem III. Krol: Polskim pod Wiedniem wojował, gdzie śmiertelną odebrał ranę. Bentk: Skarbek Hetm: Wiel: Kor: przeciw Pomorzanom wojował. R.* 1106. *Tenże wojował przeciw Henrykowi*

słami, (bb) Komisye Komissarzami (cc) Trybunały Sędziami (dd)

D Nie-

ykowi Cesarzowi in Campo Canino. Tenże przeciw Czechom. Crom. l. 5. Miechow: l. 3. Wscziborius Skarbek Het: Wiel: Kor: wojował za Władysława II. Crom: l. 6. Zygmunt Ankwicz za Władysława Jagellona Kro: Pol: miał Kommendę nad Woyskiem Litewskim przeciw Krzyżakom nktorych zwyciężył. Michał Ankwicz Kasz: Małago: za Jana III. na Ukrainie zniosł rokosz Haydamakow. Leon Ankwicz Rotmistrz znaku Pancernego, a potym Strażnik Koron: z Janem Zamoyskim Het: Wiel: Kor: wyciął Tatary. Woyciech Ankwicz Pułkownik Woysk Kor: Wołochow Tatarow y Węgrow Kray pustoszących poskromił. Bentk. *fol:* 14.

(bb) *Krzysztof Poseł na Seym, Const: fol:* 8. *Franciszek Skarbek odprawił Poselstwo na Seym Roku* 1724. *Niesiec: fol:* 110. *Jan Skarbek Poseł na Konwokacyą R.* 1733. *Hieronim z Posławic Ankwicz. Stanisław Hrabia z Posławic Aukwicz. Jozef Hrabia Ankwicz poźniey na Seymy Posłowie.*

(cc) *Krzysztof Skarbek z Seymu* 1685. *Kommissarz do zapłaty Woysku, Const: fol:* 6. *Tenże poźniey w Radomiu.*

(dd) *Jan Skarbek na Tryb: Kor: Deputat* 1694. *Hie-*

Niezbywało w ANKWICZOW Domu na ſzczodrobliwych Kościołow y Klasztorow Fundatorach. (ee)

Nieschodziło na sławnych świątobliwością Mężach, ktorzy uſiłowania ſwoie na to łożyli, aby w Polſkiem Kroleſtwie Wiara y Cnota Panowała. (ff) Ich to zaszczyt: *Erant præclari Fidei Catholicæ Aſsertores.* (gg)

Ale

Hieronim Ankwicz na Tryb: Deputat Bentk: Stanisław Jędrzey y Jozef z Posławic Hrab: Ankwiczowie na Trybunał Deputaci.

(ee) *Michał Hrabia Skarbek XX. Benedyktynow w Lubieniu wyfundował. Tamże grob zaległ* 1114. *Okolski fol. 6. Jan Hrabia Skarbek Pokrzywnickiemu Klasztorowi kilka wsi nadał* 1186. *Crom: l. 6. Jan Skarbek Arcy-Biſkup Lwowſki, Lwowſką Katedrę ſzczodrobliwie przyozdobił Niesiec: fol:* 110. *Stanisław Hrabia Ankwicz w Porębie Kościoł wymurował, gdzie ſpoczywa.*

(ff) *Michał z Gory Hrabia Skarbek ktorego u Długosza chwała: Fuit Vir singularis, devotionis & zeli in Deum & Religionem Chriſtianam. Woyciech Czelega Wojewoda Sandom. przy obronie Wiary Swię: Katoli: mężnie obſtawał. Teyże życiem broniąc, od Tatarow od siebie pędżonych z*

Łuku

Ale mowić o Godnym między Starożytnemi Starożytnym ANKWICZOW Imieniu, mowić w ſzczegulności o chwalebnych ANKWICZOW Dziełach, przyszłoby mowić bez ſkończenia. Bo ma co mowić, ma co czytać, ma co wychwalać w ANKWICZACH, potomność. To oni chwalebnie czynili, co przeszłym wiekom podziwieniem było, teraźnieyszym ieſt zaszczytem, a przyszłym w potonme czasy wiekom nieśmiertelną będzie ſławą. Co Ja ſzczęśliwszemu pioru y uſtom wymownieyszym zoſtawiwszy; Tyle mowię: Otoż to takich Godności, Honorow, Fortun, Dzieł y Pobożności Potomek J, W. STANISŁAW Hrabia z Pasławic ANKWICZ bywszy Kasztelan Sandecki. Ale ta sława o ktorey dotąd mowiłem ieſt sława Iſtotna Domu.

II. Do Tey należy y sława przypadkowa, kto-

Łuku ſtrzałą poſtrzelon zoſtał R. 1244. *Papr: Wawrzyńca Ankwicza Staroſty Woynickiego ośmiu Synow za Wiarę Swiętą Bisurmani życie wzięli Bentk. fol.* 19.

(gg) *Munim: Sarmat.*

ktorą przydały Jaśnie Oświecone, Jaśnie Wielmożne Familie z ANKWICZOW Domem Krwią złączone.

Z tym Imieniem wysokie Imiona, niby sobie szczęścia, chwały, zaszczytu, y ozdoby wzaiemnie udzielaiąc łączyły się, iako to: (hh) BAWOROWSCY, BENUOWIE, BIAŁECCY, BYSTRZANOWSCY, BARANOWSCY, BORZĘCCY, BOBROWSCY, BRANICCY, BRZOSTOWSCY, CZERNI, CIENSCY, DUNINOWIE, DEBOLOWIE, DEMBOWSCY, DEMBINSCY, DŁUSCY, GOŁUCHOWSCY, JORDANOWIE, KALINOWSCY, KIEŁCZEWSCY, KONARSCY, KOCHANOWSCY, KUROPATNICCY, LANCKORONSCY, ŁĘTOWSCY, LIPSCY, LIGĘZOWIE, ŁOCHOCCY, LUBOMIERSCY, MIECIELSCY, MALCZEWSCY, MICHAŁOWSCY, MIROSZEWSCY, MNISZCHOWIE, MĘCINSCY, MOSZCZENSCY, MORSZTYNOWIE, NIELEPCOWIE, OGINSCY, OZAROWSCY, OZGOWIE, OSSOLINSCY, POTOCCY, PASZKOWSCY, PIASECCY, POCIEIOWIE, PONINSCY, PSARSCY, POSADOWSCY, RADZIEIOWSCY, ROSNOWSCY, REJOWIE, ROGOWSCY, ROMEROWIE, RUDZCY, RZEWUSCY, SWATOPEŁKOWIE, SAPIEHOWIE, STRZYZOWIE, SLASCY, SIERAKOWSCY, SZEMBEKOWIE, STAROWIEYSCY, SOŁTYKOWIE, STADNICCY, SOŁŁOHUBOWIE, STOJOWSCY, TARŁOWIE, TĘCZYNSCY, TRZEBINSCY, WARSZYCCY, WIELOPOLSCY, WYBRANOWSCY, WIKTOROWIE, WIELOGŁOWSCY, WILCZKOWIE, WIERZBIĘTOWIE, WYKOWSCY, ZURAWSCY, ZBOROWSCY y inni.

Coż

(hh) *Ita Chronologi & Bentkowski Paneg: Funebr.*

Coż ieſt z sławy Iſtotney, co z sławy przypadkowey, czegoby niedoſtawało. s. p. J. W. ANKWICZOWI? Co ieſt, coby mogł wziąć od Przodkow ſwoich ktorych był potomkiem?

Ale nie przeſtał na tym, chciał bydź koniecznie Dzieł Ich chwalebnych naśladowcą.

III Nie zasadzał J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ chwały ſwoiey na sławie Przezacnych Przodkow, ale Jey w Osobie ſwoiey oſobliwszą umysłu wspaniałością dopełniał w chwalebnych czynach. Tu Kraſsolda pochwała ſłuży mu niepodchlebnie: *Enituit vivendi gloria, & cùm multa haberet ab Antiquis, meruit placere de propriis.* (ii)

Pierwszą młodość ſwoią na Naukach ſtrawiwszy, dalszą oddał w ſłużbę Nayiaśnieyszemu Monarsze Polſkiemu AUGUSTOWI III. Doyzrzałą lat porę obrocił na poſpolite Oyczyzny Dobro, iuż Deputackie, iuż Poselſkie piaſtniąc Godności; Resztę zaś wieku chwalebnym zoſtawił czynom.

Przy

(ii) *Sylvanus Orat. de laud: Craſsold.*

Przy ſzczęśliwey Nayiaśnieyszego STANISŁWA AUGUSTA dziś Krola Naszego Elekcyi do układania Paktow Konwentow delegowany. Od tegoż Monarchy nayprzod Biecką potym Sandecką Kaſztelanią, y dwoma Orderami zoſtał zaszczycony.

W Kawalerſkim Stanie Męſtwem, wspaniałością, odwagą y nayzacnieyszemi Dziełami ozdobiony.

W Małżeńſkim pierwey z J. W. SALOMEĄ z Szwarcembergow CZERNĄ Kaſztelanką Woynicką pamiętnych Cnot Panią licznym y zacnym Potomſtwem ubłogosławiony.

Potym z J. W. TEKLĄ Hrabianką SIERAKOWSKĄ Chorążanką Krakowſką widocznych Cnot Damą, ſzczęśliwym pożyciem obdarzony.

Z pierwszego związku. Te to błogoſławieńſtwa owoce, Te ſzacownego Szczepu Latorośle. Te Godne Osoby, a Imienia ozdoby: J. W. TADEUSZ Hrabia ANKWICZ, ktory w Zagrani-

cznez

czney Woyſkowey służbie ſposobił ſię wcześniey do służenia własney Oyczyźnie w czasie.

J. W. JOZEF Hrabia ANKWICZ dzisieyszy Kasztelan Sandecki, Polſkich Orderow Kawaler, licznemi od Boga y Natury darami, wrodzonemi przymiotami, y nabytemi doſkonałcściąmi otoczony Senator.

Z Cor zaś Godnych KUNEGUNDA J. W. JANOWI Hrabi ANKWICZOWI J. K. M. Podkomorzemu. ANNA J. W. KAZIMIERZOWI CIENSKIEMU Staroście Dzwinogrodzkiemu: Elżbieta J. W. JGNACEMU Hrabi WIELOPOLSKIEMU Chorążycowi Koronnemu zaślubione, z ktorych każdey należą chwalebności takie, iakie w Krolowey Amaluzyncie upatrzył *Caſsiodorus. Si prudentem quæris, hæc eſt, si fortem, nulli ceſsit, consilio optima, Religione nitens, Prole Beata.* (kk) Jeżeli ſzukasz mądrey Damy. Ta ieſt, ieżeli mężney, żadna Jey w Cnocie Męſtwa nie wygoruie, w zgro-

(kk) *In Libell: Orat: fol:* 80.

w zdrowych radach naylepsza, Potomſtwem uſzczęśliwiona.

W Tym więc Rodzeńſtwa Gronie gdy liczne Nieba dary pospolite uznaią zdania, ktore Ich między nayzacnieyszemi zalecaią; komuż to przypisać, ieżeli nię Pańſkiey Edukacyi godnego Oyca.

Tym y wszyſtkim razem wziętym co ieſt tylko chwały celem okazał J. W. STANISŁAW z Posławic Hrabia ANKWICZ, że był naśladowcą wielkich Dieł Przodkow ſwoich iak godny Familiant.

Naſtępuiąca przyszłość niech głosi tę ſławę ktora w Pokoleniach Godnego Imienia Tego poſtępuie. Na tym kończę, a o tym zaczynam mowę o czym.

CZĘSC

CZĘSC TRZECIA

LUdzi z Wiary zaleconych u Boga, z Dzieł wielkich znacznych w Oyczyźnie, z gatunku Duszy wziętych u Ludzi, tak ieſt głośna cnota, że y po śmierci daie się ſłyszeć, tak wspaniała, że nawet w ziemi nie da się zagrzebać, ale znakomitszego dla siebie ſzuka mieysca. J to to ieſt, co o Wielkich Ludziach powiedział Salomon: Ciała ich w Pokoiu pogrzebane są, a Imie Ich żyć będzie w Narodzie y Pokoleniu. (11)

Ten ſkład dwoiaki ſporządził dla siebie J.W. STANISŁAW z Posławic Hrabia ANKWICZ; oto On za życia dopełniaiąc obowiązkow czułego Obywatela, zalecił się Obywatelom, raz w Intereſsach Publicznych, drugi raz w życiu prywatnym. A przeto dwoiakie dla siebie po śmierci

(11) *Eccl: 44. Corpora ipsorum in pace ſepulta ſunt & nomen eorum vivit in generationem & generationem.*

obmyślił mieysce. Mieysce dla ciała w grobie martwych, mieysce dla ducha w pamięci żyiących: *In spelunca duplici.*

I. Położone zasługi y wrodzona ſposobność do Dzieł wielkich wdały Tego Pana w intereſsa Publiczne, ktore na rożne wybierany Urzędy y Krzesła godnie ſprawował.

Tam wszędzie nie żyłże On dla Ludzi? tam zawsze nie ſzukałże poſpolitego Dobra Narodu? nie łożyłże ſtarania na pomoc Oyczyźnie ſwoiey? Oto Monarchowie Jego wierności doznali, a razem złączone Stany ważne dadzą Mu świadectwo, iako w Poselſtwach, Deputactwach. a potym w Senacie miał za cel Ducha, Sumnienie, Męſtwo y Sprawiedliwość; A to w porządku działania poſpolitego Oyczyzny Dobra.

II. Tak żyiąc dla wszyſtkich, chciał nad to żyć dla każdego w ſzczegolności w życiu prywatnym: Oto Ten Pan wiekami nie odżałowany, był zawsze przywiązany do ſpołeczności y Towarzyſtwa (rownie iak ſam) z zacnemi. Nigdzie

gdzie nigdy przeciw Regułom Przyiacielſtwa nie wykroczył.

Niedoyzrzano w Nim dziwactwa y dzikości, tych przywar; ktore czynią w obcowaniu nieznośnym.

Przez wrodzoną łagodność nie obruszał na ſiebie obcych mruczenia. Przez Pańſki humor, ściągał do ſiebie Przyiaznych ſerca, dla ktorych nigdy bydź niechciał ſknyrſtwa niewolnikiem. Zgoła umiał On Ludzi podług Ich ſtopnia y Urzędu ſzacować, a tak był od nich zawsze wzaiemnie ſzacowany.

Czym zaſłużył sobie na te względy, że gdy ziemia okrutna ſkazi zwłoki Jego; wtedy Ludzie Przyiaźni Ducha Jego w pamięci zachowaią, gdzie niech przebywa w naſtępne nieśmiertelności.

Już nieſtetysz J. W. STANISŁAW Hrabia z Posławic ANKWICZ bywszy Kasztelan Sandecki tak dobry Chrześcianin, tak Godny Familiant,

tak poczciwy Obywatel zszedł nam z świata. (mm)

Niegdyś Pan miły, Senator poważny, Ziemianin znaczny, żyiących odszedł. Wart on był aby Go zawsze żyiącego miały wieki, a Ludzie widzieli nieśmiertelnego.

Oyczyzno! Familio! Obywatele! do Was stosuycie słowa Joaba do Dawida o Abnerze rzeczone: *Quid fecisti .... quare dimisisti Eum abiit & recessit.* Coś uczynił, czemużeś Go puścił, poszedł y odszedł. (nn) Żałuycie szkody patrzący na stratę, Duchem starey Anny w nieutulonym żalu mowcie choć po szkodzie: *Te non debuimus dimittere a Nobis.* Ciebie puścić od nas nie powinniśmy. (oo)

Mow śmiele Sarmacka Oyczyzno: Senatora Godnego, w Radach Mądrego, w Rozsądzaniu

Spra

(mm) *J. W. Stanisław Hrabia Ankwicz zszedł z świata w Roku 69. wieku swego.*
(nn) 2. *Reg.* 3.
(oo) *Tobiæ* 10.

Sprawiedliwego, Stanom użytecznego upuścić z łona nie powinnam.

Starożytna JJ. WW. Hrabiow ANKWICZOW Familio fzczęśliwie żyiąca mow zeszłemu: Tyś był celem przywiązań Naszych, Tyś był w fzczegulności uszczęśliwieniem, w Powszechności zaszczytem; Ciebie z pomiędzy Nas wypuścić niepowinniśmy.

Toż rzecze J. W. TEKLA z Sierakowfkich Hrabina ANKWICZOWA zeszłego Senatora Godna Małżonka, we łzach topiąca zrzenice, śmierci rownaiące się na fercu znosząca żale, żywy na pamięci wyftawuiąc obraz cnotliwego, kochaiącego, y fzanuiącego Jey Osobę Męża, że Tego y Takiego od siebie nigdy puścić nie powinna.

Wspolnie nad ftratą Przezacnego Oyca Waszego boleiące Potomftwo to wy zaświadczycie, co naydotkliwiey razi Serca Wasze, Wasz to odgłos: Gotowi radzibyśmy całość zdrowia Oyca Naszego własnym zaftąpić życiem, byleby (pozwolcie na to Nieba) żył tu zdrowy.

Wiel-

Wielkich Nadziei Wnukowie y Wnuki Dziada Waszego JOZEFO, KORDULO, STANISŁAWIE, PIOTRZE, FRYDERYKU z J. W. TADEUSZA Hrabi ANKWICZA. JĘDRZEJU KRYSTYNO z J. W. JOZEFA Hrabi ANKWICZA Kąsztelana Sandockiego. HIERONIMIE, STANISŁAWIE z J. W. KUNEGUNDY z ANKWICZOW Hrabiny ANKWICZOWY, Podkomorzyny J. K. M. STANISŁAWIE y ROZALIO z J. W. ANNY z ANKWICZOW CIENSKI Starościny Zwinogrodzkiey. JOZEFIE z J. W. ELZBIETY z ANKWICZOW Hrabiny WIELOPOLSKI Chorążycowey Koronney. Wy powtarzam Wnukowie y Wnuki żalu z śmierci Dziada Waszego zataić nie potraficie, Wy płacze y Dziecinne kwilenia ſię mieszaiąc z słowami rzeczecie: O! iak nam dobrze było z Tobą żyiącym, nayukochańszy Nasz Dziaduniu! Tyś nas naymilszemi wiekowi Naszemu przyzwoitemi do ſiebie przytulał pieszczotami, Tyś z pociechą Oczu y Serca Twoiego obſite na Nas zlewał błogosławieńſtwa, lepszego nad Ciebie kto-

rego

rego (ah! poſtradaliśmy) mieć nie możemy Dziadunia!

Rzeczecie naoſtatek życzliwi słudzy Panu Waszemu: Tyś był poważny w Rządach, uważny w roſkazach, hoyny w nadgrodzie, w ukaraniu więcey miłoſierny niż ſprawiedliwy: *Omnia in Te habentes Te non debuimus dimittere a Nobis.* Bodaybyś wiekował z Nami!

Ale wszyscy wybaczyć musiemy, ſtało się inaczey; Mimo powszechnych pragnień władnący ſtworzeniem Naywyższy Rządca, dotknął cieżkim razem J. W. STANISŁAWA Hrabi ANKWICZA śmiercią na życiu, a wszyſtkich żalem na ſercu.

Już odszedł z świata, My pozoſtali, utulmy płacze, uſpokoymy weſtchnienia! Nieodmiennym Boga wyrokom przeczyć nie godzi ſię, biegu natury gwałcić nie należy; bo ta z iſtotnego ułożenia ſwego prawem nie zamiennego przeznaczenia udoſkonalona, a nieodbytym dla żyiących zakończeniem ſię sprawdzona koniecznie bydź musi; a

to

to tak iak mowi Apoſtoł: komu ſię tylko trafiło urodzić, temu nieuchronnie zoſtaie umierać. (pp)

Już ſtanął s. p. J. W. STANISŁAW z Posławic Hrabia ANKWICZ w Obliczu Sądow Twoich Wszechmogący BOŻE. Padaiąc w przepaść nikczemności ſwoiey, Dziękuięć za Dobrodzieyſtwa Stworzenia, Odkupienia, Oświecenia, za Łaski użyczone y darem dane. Prosi Cię w upokorzonym, nigdy nie przeciwnym woli Twoiey oświadczeniu. BOŻE dałeś mi życie boś chciał, umarłem, boś kazał; Dayże zbawienie bo możesz.

(pp) *Ad. Hebr*: 9. *ſtatutum eſt hominibus semel mori.*

NAYIA.

NAYIASNIEYSZY PANIE

J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ bywszy Kasztelan Sandecki Ten ktory w Obliczu KROLA wiekow iuż ſię ſtawił, z tamtych zagranic u Tronu Waszey KROLEWSKIEY Mości ſkłada uszanowanie, ile Jego Majeſtatu Czciciel. Czyni dzięki, ile KROLA Dobrego z ſwoim Imieniem Łaſk Uczeſtnik; Oddaie wierność ile niegdyś poprzysięgły Senator KROLOWI ſwoiemu Ofiaruie miłość Oycu Oyczyzny naypowinnieyszą. Wyrządza chwałę KROLOWI Mądremu naywłaściwszą. Zapisuie wdzięczność KROLOWI Łaſkawemu przynależytą. Zoſtawuie życzliwość, abyś Wasza KROLEWSKA Mość Pan Miłościwy ſwoy Narod Kochaiący a od Tegoż ukochany, w Nim y Nad nim panował. Krolował ſzczęśliwie nieśmiertelnie.

Jaśnie Oświecony Mci *Xiąże* MICHALE

F [illegible] PONIA-

PONIATOWSKI Arcy-Biskupie Gnieźnieńſki Polſkiey Korony PRYMASIE. Ktorego Nieba z wysokiey Godności na pierwszym po KROLU Bracie ſtopniu poſtawiły, zna cześć J. W. Hrabia ANKWICZ należytą wielkim w Oyczyźnie zasługom Twoim, ktorych troſkliwą przykładnością więcey a więcey pomnażasz iuż w Kościelney Hierarchii, iuż w pospolitym Narodu Dobru. Tyś to Zwierzchniczą nad Szkołmi władzą, Polską młodzież przez rożne zachęty przynęcił do nauk tak ſkutecznie, że się do nich w przegony ubiegaią. Ty wieńcząc Nauczycielow, pomnażasz Uczniow; a że się Polſka iuż widzi oświeconym Narodem, że tyle liczy Mądrych, ile ich widzi na ſwym łonie; komuż więc winna wdzięczność, ieżeli nie Tobie Nauk y Uczonych Opiekunie. Bądź więc Miłości, Uszanowania, y Chwały celem.

Przeświętny Polſkiego Kroleſtwa SENACIE J. W. Hrabia ANKWICZ do Twego Grona ſwoie wskazuie oświadczenie, Ten iako ieden niegdyś z Kollegow Twoich za wspolne y z Nim iedno-

myślne

myslne około Dobra Publicznego zaradzenia niesie dzięki, a z Niebios życzy, aby Pan Bog rady Twoie ſwoim Duchem ożywiał, a prace uwieńczał.

Przezacni J. W. WW. Wojewodztwa Krakowſkiego w Koronie przodkuiącego Obywatele. J. W. Hrabia ANKWICZ niegdyś Wojewodztwa tego Senator, niegdyś Ziomek, Pokrewny, y Sąsiad Wasz czułym ſię okazuie do wdzięczności Godnym Jmionom Waſzym, za dochowaną z Nim w życiu przyiaźń, ktorey iſtotnie dziś doznaie, gdy AKT ten Waszą przytomnścią zaſzczycony, przychylności Waszey dla siebie y pozoſtałey Familii publiczne odbiera zaręczenie.

J. W. Mci Xięże POTKANSKI Biſkupie Patareńſki Suffraganie Krakowſki. J. W. Hrabia ANKWICZ czyni dzięki powadze Twoiey za podięte w teraźnieyszych Obrzędach trudy, za Te błagalne ktore ſprawuiesz Ofiary ku ratunkowi Duszy Jego. A życzyć uprzeymie; abyś z Tego Stopnia ktory Ci wielkie y dawne w Kościele Bożym wydobyły zaſługi, na naywyższym

 przy

przy długich latach na naypomyślnieyszych życia chwilach stanął dostoieństwie.

J. W. TEKLO z SIERAKOWSKICH Hrabino ANKWICZOWA. J. W. Hrabia ANKWICZ zeszły Twoy Małżonek dziękuięć za wszystkie przywiązania dowody, dziękuie za szczęśliwe życia miłego Towarzystwo, ktoraś Go swoią znała bydź Głową, a On Ciebie sercem, Ten Ci wniezamierzone lata życzy: Bądź od Boga zdrowiem y szczęściem zawsze cieszona.

JJ. WW. Hrabiowie TADEUSZU y JOZEFIE szczegolniey ukochani Synowie, Zacni Rodzaiu Oyca Mężowie, Godności y Cnot naśladowcy, Wam, zmarły J. W. Ociec sposobem Jzaaka Patryachy z Niebios y z Ziemi nayobfitszych życzy błogosławieństw. Z ktorych iuż Ciebie J. W. JOZEFIE Kasztelanie Sandecki za życia oglądaiąc Senatorskiego Krzesła Następcą, u świata dla umysłu wspaniałości w poważaniu, u Mądrego MONARCHY w cenie, zostawił otuchę; że te wczesne dla Oyczyzny wysługi utoruią Ci drogę do wyższych

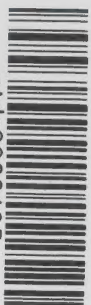
Godno-

Godności. Zyczy Wam ieszcze ukochani Synowie: żyicie uszczęśliwieni na chwałę Boga, Oyczyzny obronę, Jmienia zaszczyt. Zyicie z Naymilszemi Serc Waszych Pociechami. Pierwszy z KATARZYNĄ z MAŁACHOWSKICH, Drugi z ANNĄ z STAROWIEYSKICH Godnemi Damami, a cnot Heroinami. Zyicie z Potomstwem Waszym. Patrzcie na Syny Synow waszych. Żyicie a gdyby można wiekuycie.

Chrześciańska Wierności, ktorą tu sprowadziła Wrodzoność, Przyiazń y Miłość ku ratunkowi Duszy Pana Tego. Powstan na pomoc Jemu. Weźmiy naukę, że taka śmierć iakie życie, a przyłącz modły do ofiar Kapłańskich. Przyczyń ieszcze gorącą prozbę: BOŻE Męża Tego Oyczyźnie zasłużonego, policz między temi, ktorzy Tron Twoy otaczaią w Ziemi żyiących Amen.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0022105